

REZERVA OȘTIRII ROMÂNE

REVISTA DE INFORMARE, OPINIE ȘI COLABORARE

ANUL II Nr.2 / MAI-2000

UNIUNEA NAȚIONALĂ
A CADRELOR MILITARE
ÎN REZERVĂ ȘI ÎN RETRAGERE
"ALEXANDRU IOAN CUZA"

învățăminte, idei și sugestii foarte utile pentru perfecționarea pregătirii generațiilor tinere de cadre active din armată.

Remarcăm doar în trecut lucrările pe linie de doctrină și strategie militară elaborate de gral. C.A. (r) Ion Gheorghe, gral. C.A. (r) Șuța A.Ioan, gral.div. (r) Arsene Valentin, lucrări, regulamente și instrucțiuni pe linie de armă de către gral. C.A. (r) Mocanu Mircea, gral. C.A. (r) Ioniță Constantin și gral.div. (r) ing. Dumitru Nicolae.

Ne mândrim să subliniem că Grupul de Consilieri s-a dovedit permanent un nucleu activ și creator al Uniunii noastre, ceea ce ne dă speranță că și în viitor va constitui un ajutor de nădejde al tuturor acțiunilor Uniunii.

La aniversarea jubiliară a reînființării Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere adresăm călduroase mulțumiri tuturor membrilor Grupului de Consilieri pentru munca depusă, dorindu-le multă sănătate, noi succese în activitatea rodnică, creativă, închinată obținerii de rezultate superioare pe drumul luminos de slujire a armatei, a creșterii combativității cadrelor active și de rezervă în activitatea lor pentru apărarea țării și promovarea democrației în viața întregului nostru popor. Fie ca activitatea Grupului de Consilieri să constituie și în viitor un reazem de nădejde al Uniunii noastre în realizarea țelurilor sale.

IN MEMORIAM

GENERALUL DE DIVIZIE

ȘTEFAN GHEORGHE GUȘĂ

**Un eminent
comandant și ofițer
de stat major.**

**Omenos, cinstit și
drept, stimat și iubit
de subordonați.**

**Cu un dezvoltat
simț al datoriei față
de patrie și armata
României pe care le-
a slujit până la
sfârșitul vieții.**

S-a născut la 17 aprilie 1940 în comuna Costești, județul Buzău. A absolvit liceul cu bacalaureat în anul 1957 după care a urmat Școala Militară de ofițeri de tancuri și auto, iar în anul 1960 a obținut gradul de locotenent.

Până în anul 1966 a îndeplinit funcțiile de comandant de pluton și companie de tancuri și de instructor la Școala Militară de ofițeri tancuri și auto.

În perioada 1967-1972 a urmat cursurile Academiei Militare Tehnice, obținând diploma de inginer în specialitatea militară „blindate, autocamioane și tractoare”, fiind încadrat lector (șef de lucrări) în catedra tehnică din această instituție de învățământ militar superior.

A fost primul inginer militar din armata României numit în funcții de comandă: în 1972 – comandant regiment de tancuri; în 1978 – șef de stat major la Divizia 6 tancuri; în 1981 – comandant al acestei mari unități blindate. În aceste funcții a demonstrat că posedă excelente aptitudini de comandă, fiind avansat în mod excepțional, înainte de termen, la gradele de locotenent-colonel (1974) și colonel (1979).

Pe parcurs, odată cu dobândirea unei bune experiențe pe linie de comandă, și-a perfecționat pregătirea la diferite cursuri, astfel: în 1976 – cursul post-academic; în 1978 – cursul de mobilizare; în 1983 – cursul post-academic superior.

În anul 1984 i s-a acordat gradul de general de brigadă, iar în 1986 a fost promovat în funcția de șef al Marelui Stat Major.

Cu o bogată experiență pe linie de comandă și cu temeinice cunoștințe militare și de cultură generală, perseverent și exigent, generalul Gușă a reușit în scurt timp să instaureze un spirit de muncă, dăruire și de simțire patriotică, atât în cadrul Marelui Stat Major, cât și în comandamentele de armate și divizii din armata României.

În după amiaza zilei de 17 decembrie 1989 a fost trimis de către ministrul Apărării Naționale la Timișoara unde, prin măsurile luate, a reușit să preîntâmpine angajarea unităților militare în

acțiuni cu scop represiv și să realizeze „fraternizarea” armatei cu demonstrații timișoreni, care l-au aclamat pe generalul Gușă și, pentru prima dată, s-a strigat „Armata e cu noi!”. Ceea ce a fost o realitate benefică, atât la Timișoara, cât și în întreaga țară.

În ziua de 22 decembrie 1989 revine în Capitală, apare în „balcon” la Comitetul Central și, prin cuvintele adresate mulțimii adunate în Piața Palatului, încearcă să convingă despre alăturarea Armatei și sprijinirea neprecupețită a revoluției. În mod deschis și ferm s-a opus chemării în ajutor a unor forțe străine, precizând că „armata României este capabilă să apere poporul român și teritoriul național”.

Datorită unor interese de moment, în mod nejustificat, la data de 28 decembrie 1989, generalul Ștefan Gușă este eliberat din funcția de șef al Marelui Stat Major și numit în funcția de șef de stat major al Armatei 4 Transilvania. Peste puțin timp, la 11 ianuarie 1990, este înaintat la gradul de general de divizie, iar la 26 februarie 1990 a fost promovat în funcția de comandant al Armatei 2 de la Buzău, unde s-a dedicat, în continuare, carierei militare, fiind apreciat și stimat de toate cadrele militare ale Armatei Române.

O boală grea și nemiloasă a apărut brusc, „din senin” și, cu toate îngrijirile acordate de către cei mai vestiți medici militari, generalul Ștefan Gușă a decedat la 28 martie 1994, fiind înmormântat în comuna natală, la Costești, cu onorurile militare cuvenite unui adevărat erou și în prezența unei mulțimi impresionante formată din militari (veniți din toate colțurile țării!) și cetățeni din sat și din împrejurimi.

În memoria celui care a fost generalul Ștefan Gușă, prin grija celor care l-au cunoscut, apreciat, stimat și iubit, s-a amenajat un mormânt din marmoră neagră și s-a înălțat un bust al acestui militar-erou.

Trăim cu încrederea că istoria va evidenția personalitatea militară a acestui mare patriot, înscriindu-i numele în cartea de aur alături de alți eroi recunoscuți ai neamului românesc.

General de brigadă (r) VICTOR DUMITRESCU